

DECIZIA nr.350/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de AFP Sector 2, cu adresele nr. x, inregistrate la DGFP-MB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la AFP Sector 2 sub nr. 381657/06.06.2012, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S2 x, comunicata in data de **22.05.2012**, emisa de AFP Sector 2 in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S2 x, prin care s-au stabilit urmatoarele :

1. Referitor la decontul nr. x :
  - x lei - TVA stabilita suplimentar de plata ;
  - x lei – dobanzi aferente TVA ;
  - x lei – penalitati de intarziere aferente TVA.

2. Referitor la decontul nr. x :
  - x lei - TVA stabilita suplimentar de plata.

Societatea contesta (*cu privire la decontul x*) numai urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - TVA stabilita suplimentar de plata;
- x lei – dobanzi aferente TVA ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

Dispozitiile art. 128 alin. 8 lit b din Codul Fiscal nu sunt incidente spetei, cata vreme acestea se refera la faptul ca degradarea calitativa a unui bun din cauze obiective nu constituie o livrare de bunuri, instituindu-se in acest sens un beneficiu pentru agentul economic. Prin urmare, aceste prevederi se aplica in cazul in care marfurile sunt scoase din gestiune ca urmare a degradarii lor calitative, atunci cand viciul degradarii calitative atrage imposibilitatea absoluta de valorificare a acestora.

Or, in speta, marfurile (fotoliile de masaj) nu au suferit nicio degradare calitativa si nici nu au fost scoase din gestiune, ele aflandu-se fizic si faptic in depozitul societatii. Astfel ca, aceasta nu putea sa prezinte documente care sa ateste cauzele obiective ale degradarii.

De asemenea, pentru a fi aplicabile prevederile legale invocate de organele de inspectie fiscala, ar trebui sa fie indeplinite cumulativ urmatoarele conditii :

- marfurile sa fie degradate calitativ – in cazul societatii, acestea nu au suferit nicio degradare calitativa, fiind in perfecta stare de functionare atat din punct de vedere tehnic, cat si calitativ ;

- marfurile trebuie sa fie scoase din gestiune (art. 128 alin. 4 lit d din Codul fiscal) – in cazul societatii, marfurile nu au fost scoase din gestiune, ci exista inregistrate in gestiune pentru a fi valorificate.

Marfurile aflate in stoc nu sunt asimilate de lege unei livrari purtatoare de TVA. Faptul ca societatea are dificultati in valorificarea marfurilor nu reprezinta un temei pentru colectarea de TVA.

Initial organele de inspectie fiscala au considerat ca TVA aferenta stocului este nedeductibila, insa, ulterior, au constatat ca este eronata aceasta incadrare si au stabilit ca societatea avea obligatia colectarii TVA pentru marfurile existente in stoc.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S2 x, AFP Sector 2 a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S2 x, din totalul obligatiilor de plata stabilite in sarcina sa societatea contestand, cu privire la decontul x , urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - TVA stabilita suplimentar de plata;
- x lei – dobanzi aferente TVA ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

SC X SRL este inmatriculata la ORC sub nr. x si are CIF RO x.

Organele de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 2 au efectuat inspectia fiscala partiala la **SC X SRL**, in vederea efectuarii controlului deconturilor de TVA cu sold negativ cu optiune de rambursare nr. x, pentru perioada 01.01.2011 – 31.03.2011 si nr. x, pentru perioada 12.09.2006 – 31.12.2010.

Control s-a finalizat prin emiterea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S2 x, prin care s-au stabilit urmatoarele :

1. Referitor la decontul nr. x :
  - x lei - TVA stabilita suplimentar de plata ;
  - x lei – dobanzi aferente TVA ;
  - x lei – penalitati de intarziere aferente TVA.

2. Referitor la decontul nr. x :
  - x lei - TVA stabilita suplimentar de plata.

Din constatările consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F-S2 x rezultă că diferența de TVA stabilită de plată provine din:

1. Referitor la decontul nr. x :

- colectarea taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei aferentă stocului de marfă existent faptic în depozitul societății și care nu a fost valorificat, pe motiv că aceasta nu a prezentat niciun document din care să rezulte că degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente ;
- colectarea taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei aferentă stocului de marfă aflată în custodie la terți, lipsa din gestiune.

Întrucât organele de inspecție au constatat că societatea avea obligația de a colecta TVA în suma totală de x lei (x lei + x lei), în condițiile în care a solicitat la rambursare TVA în suma de x lei, pentru diferența de TVA de plată stabilită suplimentar în suma de x lei și datorată la data de 25.04.2011, au calculat accesorii până la data de 30.04.2012, după cum urmează :

- dobânzi în suma de x lei;
- penalități de întârziere în suma de x lei.

2. Referitor la decontul nr. x :

- respingerea la rambursare a TVA în suma de x lei, pe motiv că societatea a preluat soldul sumei negative de TVA din decontul nr. x depus pentru trimestrul IV 2010, în decontul trimestrului I 2011.

Se reține că **societatea contestă** (cu privire la decontul x) **numai următoarele obligații de plată:**

- x lei - TVA stabilită suplimentar de plată;
- x lei – dobânzi aferente TVA ;
- x lei – penalități de întârziere aferente TVA.

3.1 Referitor la taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei:

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au procedat corect la colectarea TVA în suma de x lei, în condițiile în care constatările acestora din raportul de inspecție fiscală nu sunt corelate cu temeiul de drept invocat.

In fapt, prin raportul de inspecție fiscală nr. F-S2 x în baza căruia a fost emisă decizia de impunere contestată, AFP Sector 2 a constatat că societatea avea obligația de a colecta TVA în suma de x lei aferentă stocului de marfă existent faptic în depozitul societății, care nu a fost valorificat, pe motiv că aceasta nu a prezentat niciun document din care să rezulte că degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente.

In drept, potrivit art. 125¹, art. 126 alin. 1, art. 128 alin. 4 lit. d și alin. 8 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 1, 2 și 12 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

« **Art. 125¹.** - (1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...) **28. taxa colectată** reprezintă taxa **afertă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile**, efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa afertă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 150-151¹. »

“**Art. 126.** - (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care **îndeplinesc cumulativ următoarele condiții**:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Norme metodologice:

2.“(1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, **operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită.**

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la «plată» implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. **O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este afertă avantajului primit,** după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț. »

Codul fiscal:

“**Art. 128 (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri** efectuate cu plată următoarele operațiuni:

(...) **d) bunurile constatate lipsă din gestiune**, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c). (...)

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

(...) **b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme.** »

Normele metodologice :

“(12) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura **stocurilor degradate calitativ**, care nu mai pot fi valorificate, **dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții**:

- a) bunurile nu sunt imputabile;
- b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;
- c) se face dovada că bunurile au fost distruse. “

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, rezulta ca bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate nu reprezintă o livrare de bunuri. În acest sens, trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, cele trei condiții enumerate în normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. 8 lit b din Codul fiscal.

Fata de aceste prevederi legale, organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea avea obligatia de a colecta TVA în suma de x lei aferenta stocului de marfa existent faptic în depozitul societatii (*marfuri – obiecte de masaj, respectiv scaune și fotolii de masaj - achizitionate la data de 29.12.2006 de la SC x SA*), care nu a fost valorificat, pe motiv ca aceasta nu a prezentat niciun document din care sa rezulte ca degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective dovedite cu documente.

Se retine ca motivul invocat de AFP Sector 2 conform caruia existenta stocului de marfa faptic în depozitul societatii, stoc care nu a fost valorificat, reprezinta livrare de bunuri, respectiv operatiune taxabila din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata nu prezinta relevanta în stabilirea situatiei de fapt constatata, având în vedere urmatoarele considerente:

A. Tinând cont de dispozițiile art. 126 din Codul fiscal, pentru a stabili dacă operatiunile sunt impozabile din punct de vedere al TVA, organele de inspectie trebuiau sa analizeze dacă sunt îndeplinite, **în mod cumulativ**, cele patru condiții impuse de lege, respectiv dacă:

- a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

Se retine ca, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-d) nu este îndeplinită.

Trebuie subliniat ca în legatura cu îndeplinirea acestor conditii, organele de inspectie fiscala nu au facut nicio constatare.

B. Art. 128 alin. 8 lit b din Codul fiscal se refera la ceea ce **nu constituie** livrare de bunuri, și nicidecum la ceea ce constituie livrare de bunuri.

C. In conditiile in care au retinut ca bunurile exista faptic, organele de inspectie fiscala nu au facut dovada ca stocul de marfa se incadreaza in categoria bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, prin incheierea de procese-verbale de cercetare la fata locului.

Mai mult, potrivit sustinerilor societatii, marfurile nu au suferit nicio degradare calitativa si nici nu au fost scoase din gestiune, ele aflandu-se in fizic si faptic in depozitul sau.

D. In temeiul dispozitiilor pct. 12 din Normele metodologice de aplicare a art. 128 alin. 8 lit b din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, pentru a stabili ca nu se considera livrare de bunuri cu plată bunurile de natura **stocurilor degradate calitativ**, organele de inspectie trebuiau sa analizeze daca sunt indeplinite, **în mod cumulativ**, cele trei conditii impuse de lege, respectiv daca:

1. - bunurile nu sunt imputabile ;
2. - exista niste cauze obiective dovedite cu documente care au condus la degradarea calitativă a bunurilor ;
3. – se face dovada că bunurile au fost distruse si nu mai intra in circuitul economic.

Cu privire la indeplinirea conditiilor de mai sus, organele de inspectie fiscala au constatat **numai** faptul ca societatea nu a prezentat niciun document din care sa rezulte ca degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective, singurele precizari suplimentare vizand faptul ca administratorul societatii a mentionat in Nota explicativa ca bunurile sunt depasite tehnologic si estetic, fiind achizitionate cu 5 ani de zile in urma, iar datorita pretului foarte mare cu care au fost achizitionate, potentialul segment de clienti este foarte mic. Se retine ca stocurile degradate calitativ se constată de catre societate cu ocazia inventarierii bunurilor patrimoniale, efectuata potrivit dispozitiilor OMFP nr. 2861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor si capitalurilor proprii. Or, in speta, asa cum se arata prin contestatia formulata, bunurile in cauza nu sunt degradate calitativ, aspect cu privire la care organele de inspectie fiscala nu au facut nicio constatare la fata locului.

Se retine ca in legatura cu indeplinirea celorlalte doua conditii (bunurile nu sunt imputabile si bunurile sunt distruse), organele de inspectie fiscala nu au facut nicio constatare.

E. Nu prezinta relevanta, constatarile organelor de inspectie fiscala privind neparticiparea societatii la targuri sau expozitii unde ar fi gasit eventuali clienti si nepromovarea produselor prin intermediul internetului sau prin alte mijloace, precum si invocarea argumentelor societatii din Nota explicativa cu privire la faptul ca vanzarile sunt mici, lipsa unei piete educate a consumatorului de astfel de produse, pret relativ mare, s.a., cata vreme aceste argumente vin, eventual, sa conteste intentia societatii de a folosi marfurile din stoc in scopul operatiunilor sale taxabile, si nicidecum sa incadreze marfurile respective in categoria celor degradate calitativ.

Mai mult, asa cum subliniaza societatea in contestatia formulata si cum reiese din punctul de vedere al acesteia, inregistrat la AFP Sector 2 sub nr. x, prin care s-a criticat opinia AFP Sector 2, in proiectul raportului initial de inspectie fiscala (proiectul initial nu exista anexat la dosarul cauzei, iar AFP Sector 2 nu a facut nicio referire la acesta), organele de control au invocat incalcarea de catre contestatara a dispozitiilor art. 145 alin. 2 din Codul fiscal (referitoare la deductibilitatea TVA), iar ulterior formularii de catre aceasta a punctului de vedere respectiv, a fost schimbat temeiul juridic, invocandu-se, in acest sens, incalcarea dispozitiilor art. 128 alin. 8 lit b din Codul fiscal si procedandu-se la colectarea de TVA suplimentara.

Cu privire la noua incadrare, societatea subliniaza ca nu a fost instiintata, aspect necontestat (necomentat) de catre organele de inspectie fiscala. Se retine ca, desi prin adresa nr. x, organul de solutionare a contestatiei i-a solicitat AFP Sector 2 propuneri de solutionare a contestatiei avand in vedere toate argumentele societatii, nu s-a dat curs tuturor acestor solicitari (nici cu privire la acest aspect).

De altfel, conform prevederilor art. 107 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

„**Art. 107 (1)** Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală. »

Avand in vedere cele mai sus prezentate rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au incadrat corect constatarile din raportul de inspectie fiscala, in temeiul de drept invocat si nici nu au avut in vedere interpretarea contribuabilului, contrar dispozitiilor OPANAF nr. 1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală :

„**A. În cazul în care se constată aspecte care modifică baza de impunere, se vor menționa:**

- elementele identificate în activitatea contribuabilului care au influențat baza de impunere;

- **punctul de vedere al inspecției fiscale față de interpretarea contribuabilului;**

- consecințele fiscale ale abaterilor constatate, **motivele de drept și temeiul legal pentru modificarea bazei de impunere;**

- modul de calcul al bazei impozabile și stabilirea eventualelor diferențe, precum și calculul impozitului, taxei sau al contribuției stabilite suplimentar. Pentru obligațiile fiscale pentru care legea prevede dreptul contribuabilului de a efectua deduceri/reduceri se va verifica modul de exercitare a acestui drept și corectitudinea calculului sumei deduse. (...) »

Avand in vedere cele mai sus aratate, urmeaza a se aplica prevederile art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat si a se dispune desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S2 x, cu privire la suma de x lei reprezentand TVA stabilita suplimentar de plata.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, care precizează:

"11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Astfel, organul fiscal urmează să procedeze la examinarea tuturor stărilor de fapt și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere și la clarificarea situației fiscale a societății, ținând cont de prevederile legale în vigoare, reținerile din prezenta decizie.

3.2 Referitor la accesoriile în suma de x lei aferente TVA (x lei + x lei):

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit corect suplimentar de plată accesoriile în suma de x lei, în condițiile în care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus desființarea deciziei de impunere atacată cu privire la debitul în suma de x lei reprezentând TVA stabilită suplimentar de plată.

In fapt, întrucât organele de inspecție au constatat că societatea avea obligația de a colecta TVA în suma totală de x lei (**x lei** + x lei), în condițiile în care a solicitat la rambursare TVA în suma de x lei, pentru diferența de TVA de plată stabilită suplimentar în suma de x lei și datorată la data de 25.04.2011, au calculat accesoriile până la data de 30.04.2012, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S2 x, după cum urmează :

- dobânzi în suma de x lei;
- penalități de întârziere în suma de x lei.

In drept, potrivit dispozițiilor art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. »

« **Art.120 (1)** Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

« **Art. 120¹ (1)** Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadența a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi/majorări și penalități de întârziere. În cazul diferentelor suplimentare de creanțe fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală dobânzile/majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la accesoriile în suma de x lei individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată de inspecția fiscală nr. F-S2 x, se reține ca stabilirea acestor obligații de plată în sarcina societății reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

În condițiile în care la pct. 3.1 ale prezentei decizii s-a dispus desființarea actului atacat cu privire la debitul în suma de x lei reprezentând TVA, rezulta ca în temeiul principiului de drept "accessorium sequitur principale", urmează a se aplica prevederile art. 216 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, republicat și a se dispune desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S2 x, și cu privire la suma de 4.460 lei reprezentând accesoriile aferente TVA.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, care precizează:

"11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Astfel, organul fiscal urmează să procedeze la examinarea tuturor stărilor de fapt și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere și la clarificarea situației

fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale in vigoare, retenirile din prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 125¹, art. 126 alin. 1, art. 128 alin. 4 lit. d si alin. 8 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 1, 2 si 12 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, OPANAF nr. 1181/2007, pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, art. 107, art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 (3) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Desfiinteaza Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S2 x emisa de AFP Sector 2 cu privire la urmatoarele obligatii de plata:

- x lei - TVA stabilita suplimentar de plata;
- x lei – dobanzi aferente TVA ;
- x lei – penalitati de intarziere aferente TVA.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.